

Arrest

nr. 322 787 van 4 maart 2025
in de zaken RvV X en RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: 1. In zake RvV X
ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL
2. In zake X
ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 7 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 oktober 2024 (zaak nr. X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 7 november 2024 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 24 december 2024 die de partijen oproept voor de terechtzitting van 23 januari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1992.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 9 augustus 2023. Op 2 november 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 31 mei 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 4 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Syrische nationaliteit en bent u Arabier en moslim van de sjjiitisch-ismaëlitische strekking. U bent ongehuwd. U bent afkomstig in Salamiyah in de provincie Hama. U werkte de middelbare school af en startte daarna aan een bachelor Farmacie. U begon uw studies in Aleppo maar wegens de oorlog moest u overschakelen naar de universiteit van Homs. Daar behaalde u uw bachelordiploma in 2014.

In de beginperiode van de oorlog in Syrië nam u een vijftal keer deel aan betogingen en schreef u op uw Facebookprofiel een aantal kritische teksten ten aanzien van de overheid.

In 2015 begon u als vrijwilliger bij de Aga Khan Foundation en vanaf 2016 werkte u in dienstverband voor hen. Als apotheker ging u mee met de organisatie naar o.m. afgelegen (oorlogs-)gebieden om vrouwen en kinderen te sensibiliseren en medicatie te gaan uitdelen. Van 2019 tot 2022 werkte u voortaan bij het International Medical Corps, hiervoor bent u verhuisd naar Damascus. Ook met hen reisde u mee doorheen het land om medicatie te leveren en medische zorgen te bieden. Aangezien jullie allerhande bevolkingsgroepen hielpen, kregen collegahulpverleners van u vaak te maken met bedreigingen. Zelf durfde u daarom niet buiten komen in Damascus. U probeerde bovendien te verbergen dat u ismaëliet was, ook op uw werk.

In 2021 is uw broer, die arts van beroep is, uit Syrië vertrokken. Hij werkte in een ziekenhuis in Hamastad en werd daar herhaaldelijk bedreigd. Uw broer reisde naar Duitsland en verkreeg er een internationaal beschermingsstatuut. U hebt daarnaast twee neven aan moeders zijde die zo'n twee jaar geleden ook uit Syrië vertrokken zijn, nadat zij betoogd hadden en hiervoor gearresteerd werden. Zij verblijven momenteel in Frankrijk, net zoals andere familieleden van uw moeders kant die ook tegen het regime waren.

Op een gegeven moment hebt u zich ingeschreven voor een masteropleiding Public Health (afstudeerrichting Health Systems and Disease Control) aan het Tropisch Instituut in Antwerpen. U kon beroep doen op een studiebeurs en verkreeg een Belgisch visum lang verblijf (type D) bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 2 september 2022 verliet u Syrië en reisde u naar Libanon om 's anderendaags, op 3 september 2022, met het vliegtuig van Beiroet naar Brussel te vliegen.

Tijdens uw opleiding in België schreef u een masterproef over de invloed van conflict op gezondheid. Daarin haalde u o.m. aan dat overheden zoals het Syrische regime hun bevolking doen verhongeren om macht te verwerven.

Na afstuderen aan het Tropisch Instituut keerde u terug naar Syrië. U vloog op 19 juli 2023 van Brussel naar Beiroet en reisde vervolgens over land naar Salamiyah in Syrië. U verbleef er toen bij uw moeder.

In deze periode hoorde u verontrustende verhalen van vrienden. Zo werd de broer van een vriend, die zoals u in de hulpverlening had gewerkt, ontvoerd voor losgeld. U kreeg schrik en besloot daarom Syrië opnieuw te verlaten. Op 8 augustus 2023 keerde u terug naar Libanon en met behulp van uw eerder Belgisch visum dat nog niet verlopen was, vloog u op 9 augustus 2023 van Beiroet naar Brussel.

Op 2 november 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ.

In geval van terugkeer naar Syrië vreest u problemen omwille van uw werk als hulpverlener en uw kritische uitspraken over het regime in uw masterproef. U vreest tevens problemen omdat u tot een religieuze minderheid behoort.

Ter staving van uw verzoek diende u de volgende stukken in: (1) uw Syrisch paspoort; (2) uw Syrische identiteitskaart; (3) uw voormalige Belgische verblijfstitel; (4) uw geboorteakte; (5) een certificaat van uw middelbare school; (6) uw Syrische diploma's; (7) uw masterdiploma van het Tropisch Instituut; (8) werkattesten uit Syrië; (9) een brief van het Centre Ismailien in Parijs; (10) persartikelen aangaande de situatie van humanitair medewerkers in Syrië; (11) uw masterproef; (12) een uittreksel van de burgerlijke stand; (13) uw vorig paspoort; en (14) een contract met de voorwaarden van uw studiebeurs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Er kan immers geen toekomstige vrees in uw land van herkomst worden vastgesteld.

U baseert uw vrees bij terugkeer op drie elementen, met name de inhoud van uw masterproef, uw verleden als humanitair medewerker en uw religie als ismaëliet (CGVS I p.15-16).

Allereerst springt hierbij in het oog dat u na afloop van uw studies in België teruggekeerd bent naar Syrië voor een periode van ruim 3 weken (CGVS I p.5). U kwam Syrië legaal binnen op 19 juli 2023, nota bene in dezelfde maand waarin u uw masterproef ingediend had, en reisde op 8 augustus 2023 via Libanon terug naar België (CGVS II, p.5; zie ook paspoortstempels, stuk nr. 1 in map 'documenten' van uw administratief dossier). Een dergelijke terugreis getuigt allerm minst van een nood aan internationale bescherming en ondergraaft het bestaan van enige vrees. Uw verklaringen hierover zijn bovendien niet consistent.

Zo stelt u in uw eerste persoonlijk onderhoud dat u zich in der tijd had ingeschreven voor een masteropleiding in België omdat u al lang van plan was Syrië te verlaten. U voegt daaraan toe: "was het niet gelukt dan zou ik een alternatieve manier hebben gevonden om naar het buitenland te reizen want ik kon daar niet achterblijven" (CGVS I p.6). Na uw opleiding in België had u evenwel geen andere keuze dan terug te keren naar Syrië omdat het u werd opgelegd door de verstrekker van uw studiebeurs (CGVS I p.5). Als u niet terugkeerde naar uw land van herkomst, zo meent u, dan had u een bedrag van 35.000 euro aan hen moeten terugstorten. Hiermee doet u uitschijnen dat u 'gedwongen' werd naar Syrië terug te reizen door deze financiële overwegingen en de voorwaarden in uw beurscontract (CGVS II p.11; opmerkingen bij uw notities, map 'briefwisseling'; zie ook stuk nr. 14 in map 'documenten'). Uw uitleg komt echter niet overeen met uw latere verklaringen op het CGVS. Toen er op uw tweede persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd werd waarom u naar Syrië bent teruggereisd, verklaart u dat het nooit uw intentie was om in België te blijven na uw studies hier en dat u van plan was om terug te keren naar Syrië, in de hoop dat u er zou kunnen leven en werken (CGVS II p.9-10). De ene keer zegt u dus dat u niet anders kon dan terugkeren omdat u moest, de andere keer zegt u dat u zelf ook wilde terugkeren. Dit is toch een wezenlijk verschil. Uw beweerde intentie om terug te keren naar Syrië en er een job te zoeken en er uw leven uit te bouwen is allerm minst verenigbaar met een gekoesterde vrees. Dit is bovendien ook in tegenstrijd met uw verklaring als zou u in de weken dat u er was, steeds in uw huis gebleven zijn omdat u niet naar buiten durfde (CGVS II p.7). Bijgevolg moet serieus worden betwijfeld of u wel effectief ondergedoken diende te leven.

Zonder afbreuk te doen aan het voorgaande, kan uit uw aangehaalde asielmotieven an sich ook geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid.

Over uw masterproef verklaart u dat u kritisch bent geweest tegenover het Syrische regime. U zou hebben geschreven dat hun beleid ervoor gezorgd heeft dat veel burgers, waaronder ook kinderen, geen toegang hadden tot adequate gezondheidszorg en dat deze situatie zou blijven voortduren tot wanneer er een regimewissel komt (CGVS I p.16; CGVS II p.4-5). Ter staving hiervan hebt u, op vraag van het CGVS, uw masterproef integraal voorgelegd (zie stuk nr. 7 in map 'documenten'). Op zich hoeft niet te worden betwist dat u de voorgaande zaken heeft geschreven. Er kan evenwel niet worden aangenomen dat het Syrische regime hiervan op de hoogte is. Zo stelt u dat de enigen die de inhoud gelezen hebben, uw professoren en medestudenten van het Tropisch Instituut in Antwerpen betroffen. Uw masterproef is bovendien niet gepubliceerd (CGVS II p.5-6). U zegt weliswaar dat er hiertoe voorbereidingen aan de gang zijn, doch dit betreft slechts een blote bewering. Dat er effectief een aanvraag tot publicatie is doorgevoerd toont u niet aan, laat staan dat dit zou zijn goedgekeurd (CGVS II p.6). Het feit dat u anderzijds aanhaalt dat u uw klasgenoten en het personeel van het Tropisch Instituut mijdt omdat ze niet mogen weten dat u in België bent, wijst zelfs eerder op het tegendeel (CGVS II p.12-13). Alleszins kan de tekst van uw masterproef momenteel niet online worden geraadpleegd; dit kan enkel op aanvraag bij het Tropisch Instituut (CGVS II p.6; zie ook opmerkingen notities in briefwisseling). U stelt letterlijk niet te weten of iemand van het Syrische regime er weet van heeft of toegang toe zou hebben (CGVS II p.7). Zelfs uw dichte familieleden weten niet wat u in uw masterproef geschreven hebt (CGVS II p.12-13). Mocht de inhoud van uw masterproef trouwens daadwerkelijk problematisch zijn, dan valt het persoonlijke gedrag dat u aan de dag hebt gelegd nadat u uw masterproef hebt ingediend, hiermee niet te rijmen. Zoals eerder aangekaart, bent u immers na het indienen van uw masterproef vrijwillig en legaal naar Syrië teruggekeerd.

U hebt bovendien geen indicaties dat uw overheid u vanwege uw masterproef viseert of zal viseren (CGVS II p.7). Tijdens uw terugreis naar Syrië in juli en augustus 2023 – aldus na het indienen van de betreffende masterproef – kende u geen problemen (CGVS II p.5, p.7). U verbleef nochtans voor meerdere weken in uw ouderlijk huis in regimegebied, wat een voor de hand liggende plaats moet zijn als men u zou willen lokaliseren (CGVS I p.9-10; CGVS II p.7). U slaagde er bovendien in om telkens via legale grensovergangen Syrië binnen- en buiten te reizen (CGVS II p.8-9; zie ook paspoortstempels, stuk nr. 1 in map 'documenten') en geeft hierbij aan dat uw naam niet geseind stond (CGVS II p.7). Derhalve toont u niet in het minst aan dat het regime u heden, en bij een nieuwe terugkeer, plots wel in het vizier zou hebben, laat staan dat zij u zouden ontvoeren zoals een collega naar wie u verwijst. Indien zij dat van plan waren, hadden ze de kans hiertoe tijdens uw eerdere terugreis.

Daarbij kan ook worden opgemerkt dat u niet politiek actief was in Syrië. Wel verwijst u naar uw deelname aan een vijftal betogingen in het begin van de oorlog en een aantal regime-kritische posts op uw Facebookprofiel. Vooreerst zijn dit blote beweringen. Wat er ook van zij, u bent met beide zaken gestopt in 2013 (CGVS I p.13-14; CGVS II p.5). U kende hierdoor geen problemen met de overheid en diende hierdoor evenmin het land te verlaten in de vele jaren daarop volgend (CGVS I p.14). Bovendien kon u in 2021 zonder problemen een internationaal paspoort verkrijgen – wat opnieuw aantoonde dat het regime u niet in het vizier had – én reisde u in 2016 en 2017 herhaaldelijk Syrië buiten en terug binnen (zie stuk nrs. 1 en 13 in map 'documenten'; zie ook CGVS I p.5). Dit wijst erop dat u uw overheid zelf ook niet vreesde ten gevolge van uw deelname aan protesten enkele jaren daarvoor. Dat twee van uw neven, die ook hadden betoogd, gearresteerd werden en hierop volgend het land dienden te verlaten (CGVS II p.8), verandert daar niets aan. Hun situatie maakt immers niet het voorwerp uit van uw eigen verzoek om internationale bescherming. Anderzijds kan nog worden aangestipt dat uw vader (voor zijn dood) en uw moeder (voor haar pensioen) allebei als leraar gewerkt hebben in (gedeeltelijke) overheidsscholen en uw zus doet dat momenteel nog steeds (CGVS I p.11-12). Ook heeft u een oom die een directeursfunctie heeft bij de heersende Baath-partij (CGVS I p.15). Hieruit kan worden opgemaakt dat u of uw familie niet wordt gepercipieerd als oppositiegezind.

Uw eerdere jobs als hulpverlener bij het International Medical Corps en de Aga Khan Foundation, kunnen verder ook geen aanleiding bieden tot de toekenning van internationale bescherming. Vooreerst kan er uit de beschikbare landeninformatie (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>; EUAA, Syria: Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EUAA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf) niet worden afgeleid dat elke medische en/of humanitaire hulpverlener in Syrië vervolging hoeft te vrezen louter omwille van zijn of haar eerdere werkzaamheden. Conform de aanbevelingen in de EUAA Country Guidance moet bijgevolg een individuele risicobeoordeling worden gemaakt, rekening houdend met de omstandigheden die het veiligheidsrisico kunnen beïnvloeden. Zelf haalt u echter geen individuele noch concrete elementen aan waaruit zou blijken dat het Syrische regime u zou (willen) vervolgen omwille van uw vroegere tewerkstelling.

Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaart u dat de hoofdkantoren van de voornoemde organisaties gelegen waren in, respectievelijk, Salamiyah en Damascus. Uw veldwerk (i.e. het leveren van humanitaire hulp) vond evenwel plaats in verschillende provincies, zowel in regime- als oppositiegebied. Gevraagd of u van het regime toestemming kreeg om naar deze plekken te reizen, antwoordt u van wel. U stelt dat er afspraken waren waardoor jullie niet alleen de toelating kregen om naar afgelegen regio's onder overheidscontrole te reizen, maar ook om door te reizen naar regio's die toen in handen waren van de rebellen (CGVS I p.7-9). Dat de Syrische regering het "niet apprecieerde dat u naar niet-regimegebieden ging", zoals u in uw tweede onderhoud stelt, kan dan ook niet worden gevolgd (CGVS II p.4). Het werd jullie wel degelijk toegestaan. Eveneens blijkt uit uw verklaringen dat u dit humanitair werk van 2015 tot 2022 verricht heeft (CGVS I p.6-7) en u in deze lange tijdspanne geen persoonlijke problemen gekend heeft (CGVS II p.3). Dat uw werk gevaarlijk was (CGVS II p.4) en er collega's van u wel degelijk in de problemen zijn gekomen (CGVS II p.15-16) doet hieraan geen afbreuk. Blijft immers de vaststelling dat u zelf niet gehinderd werd; klaarblijkelijk voelde u eerder ook niet de noodzaak om uw werk stop te zetten. Uw verdere toevoeging dat u in Damascus niet naar buiten durfde te gaan, "behalve om te gaan werken", kan hierbij ook niet overtuigen (CGVS I p.15-16). U begaf zich wel degelijk buitenshuis en u had ook de toestemming van het regime om het land af te reizen. In dit verband kan evenzeer worden verwezen naar uw terugkeer naar Syrië in juli en augustus 2023, waarbij u ook geen persoonlijke problemen kende en naar eigen zeggen de intentie had om een nieuwe job te zoeken (zie supra). Ook dit wijst erop dat u niet ondergedoken diende te leven omwille van uw eerdere werkzaamheden.

Waar u voorts verwijst naar uw religie als sjiitisch-ismaëlitisch moslim, dient opnieuw te worden verwezen naar de landeninformatie. Uit het Algemeen ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 2022 blijkt dat kleinere religieuze groepen in Syrië, zoals druzen, christenen en ismaëli's, niet systematisch worden vervolgd of gediscrimineerd vanwege hun geloof. Van incidenten waarbij leden van religieuze minderheden het slachtoffer werden, is bovendien niet altijd vast te stellen dat de religie van die personen verband hield met het motief van de aanval. De Syrische autoriteiten en de andere de facto autoriteiten zouden tolerantie jegens verschillende religieuze gemeenschappen net inzetten als publiciteitsmiddel en ter ondersteuning van hun claim het legitiem gezag te zijn. Voor leden van alle religieuze groepen geldt dat kritiek op de autoriteiten de rode lijn is en kan leiden tot repercussies. Dit staat los van het behoren tot een bepaalde (etnisch-)religieuze groep (zie Ambtsbericht Syrië mei 2022, p.69, toegevoegd aan het administratief dossier). Ook uit de meest recent beschikbare landeninformatie (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>; EUAA, Syria: Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EUAA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf) kan niet worden afgeleid dat ismaëlieten of andere religieuze minderheden in Syrië vervolging dienen te vrezen louter vanwege hun geloof. Evenmin blijkt dat de discriminerende bejegening van ismaëlieten in Syrië dermate systematisch en ingrijpend zou zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven er ondraaglijk zou worden.

U brengt verder geen concrete en geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat er voor u omwille van uw lidmaatschap van de ismaëlitische gemeenschap, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Hoewel u aangeeft dat u door uw religie in gevaar verkeerde en geviseerd werd (CGVS I p.15-16), blijkt dit na verdere bevraging niet het geval te zijn. Op uw tweede persoonlijk onderhoud stelt u namelijk geen persoonlijke problemen te hebben gehad hierdoor (CGVS II p.4). De toevoeging dat dat kwam omdat u, toen u in Damascus leefde, had verzwegen dat u ismaëlitisch was, kan hierbij niet overtuigen (CGVS II p.4). U zegt immers tegelijkertijd dat uw medeburgers uit Salamiyah allemaal ismaëlitisch zijn (CGVS II p.4); ook de landeninformatie vermeldt uw stad als centrum voor de ismaëlitische religie (zie EUAA, Syria: Security situation van september 2022, p.100-101, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EUAA_COI_Report_Syria_Security_situation.pdf). Bijgevolg moet men op basis van uw afkomst al snel geweten hebben, minstens vermoed, dat ook u deze religie aanhangig bent. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u in Syrië zowel middelbare als hogere studies hebt kunnen volgen en u er, zoals eerder opgemerkt, ook jarenlang heeft kunnen werken (CGVS I p.6-8). Het CGVS herhaalt in dit verband nogmaals dat u probleemloos teruggereisd bent naar Syrië, en dit ook ondanks uw religieuze achtergrond. Gelet op alle bovenstaande overwegingen maakt u geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk en kan het statuut van vluchteling u niet worden toegekend. Evenmin komt u in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS is van oordeel dat u zich terug in Syrië kunt vestigen. Er kan hierbij worden aangestipt dat u over een danige mate van zelfredzaamheid beschikt, dit gezien uw studie-achtergrond, uw werkervaring en uw veelvuldige zelfstandige reizen in het verleden, zowel binnen als buiten Syrië (zie supra). Naast het feit dat u lange tijd alleen gewoond heeft in Damascus (CGVS I p.9), beschikt u bovendien over een familienetwerk in Salamiyah waarop u redelijkerwijze kan terugvallen voor uw basisonderhoud. Niet alleen beschikken zij over een inkomen, ook was er klaarblijkelijk geld voorhanden om op korte termijn verschillende vliegtickets voor u te boeken vanaf 2022 (CGVS I p.11-12). U heeft ook een vriendennetwerk in Syrië met wie u in contact staat (CGVS I p.13).

De door u neergelegde documenten kunnen niet leiden tot een ander besluit. Uw paspoort (zowel het huidige als het vervallen exemplaar), uw identiteitskaart, uw geboorteakte en het uittreksel van burgerlijke stand bieden alleen zicht op uw nationaliteit, identiteit en voorbije reizen (stukken nrs. 1, 2, 4, 12 en 13). Dit zijn elementen die het CGVS niet in twijfel trekt. Evenmin wordt betwist dat u sjiietisch-ismaëlitisch moslim bent, hetgeen naar voren komt uit de brief van het Centre Ismailien in Parijs (stuk nr. 9). Met uw Syrische schoolcertificaten, diploma's en werkattesten staat u voorts uw studie- en werkachtergrond (stukken nrs. 5, 6 en 8). Daarover werd eerder reeds opgemerkt dat uw eerdere tewerkstelling als humanitair medewerker, louter op zich, niet van dien aard is om een nood aan internationale bescherming aan te nemen. De persartikelen die u in dit verband neerlegt – en waarin uw naam overigens niet voorkomt (CGVS I p.9) – veranderen hier niets aan (stuk nr. 10). Tot slot dient u nog uw voormalige Belgische verblijfstitel, uw masterdiploma van het Tropisch Instituut, uw masterproef zelf en uw beurscontract in. Hiermee staat u weliswaar uw eerdere verblijf in België voor studiedoeleinden alsook uw uitspraken over het Syrische regime in uw masterproef. Het CGVS herhaalt echter dat u hiermee niet aantoonst dat het regime u hierom viseert, laat staan dat zij hier überhaupt van op de hoogte zijn. Bovendien kan hier worden herhaald dat u na het indienen van deze masterproef in juli 2023 uit eigen initiatief naar Syrië bent teruggekeerd zonder daar noemenswaardige problemen te hebben gekend (stukken nrs. 3, 7, 11 en 14; zie supra).

Op 28 en 29 juli 2024 maakte u opmerkingen over aangaande de notities van uw persoonlijke onderhouden (zie briefwisseling in uw administratief dossier). Het CGVS heeft deze integraal doorgenomen doch deze kunnen evenmin iets wijzigen aan bovenstaande appreciatie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Syrische onderdanen met een risicoprofiel kan aan Syrische onderzoekers om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in hun land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval naar de desbetreffende regio, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Syrië wordt rekening gehouden met de EUAA Country Guidance: Syria van april 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024>), het EUAA COI Report: Syria Security situation van oktober 2023 (beschikbaar op euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-10/2023_10_COI_Report_Syria_Security_Situation_EN.pdf) en op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_20231009.pdf) en de COI Query Response – Syria van 6 december 2023 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_12_EUAA_COI_Query_Response_Q69_Syria_Major_human_rights_security_and_socio_economic_development). De voormelde EUAA Country Guidance benadrukt, net als de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er ten minste sprake moet zijn van willekeurig geweld. Het geweldniveau in Syrië verschilt van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: i) de aanwezigheid van actoren van geweld; ii) de aard van de gebruikte tactieken en methoden; iii) de frequentie

van veiligheidsincidenten; iv) de mate van geografische spreiding binnen een provincie; v) het aantal burgerslachtoffers; en vi) de mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Syrië door het Commissariaat-generaal wordt rekening gehouden met bovenstaande indicatoren. Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in de eerste plaats bij het onderzoek van individuele beschermingsbehoefte, maar ook bij de beoordeling van de beschermingsbehoefte die voortvloeit uit de onveiligheid in de regio van herkomst, wanneer de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

In 2022 is het Syrische grondgebied verdeeld in vijf geografische gebieden: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran; (ii) een gebied in het noorden van het land, onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen; (iii) een gebied in het noordoosten van het land, onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door westerse landen; (iv) het rebellengebied in het noordwesten van het land; en (v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat onder controle staat van de Verenigde Staten en een rebellenmilitie.

De afgelopen jaren is het Syrische leger er - met militaire steun van Rusland en Iran - in geslaagd om grote delen van het land te heroveren op de rebellen of jihadisten. In de eerste helft van 2018 heroverden de Syrische autoriteiten het door de opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus. In juni 2018 startten de regeringsgezinde troepen operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Dankzij deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, waaronder de provincies Damascus, Rif Dimashq, Quneitra, Dara'a, Suwayda en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo en het zuidelijke deel van de provincies Raqqa en Deir ez-Zor. Het regime controleert ook de grootste stedelijke centra van Syrië, waaronder Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de overheid in de door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. De Syrische regering controleert de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities oefenen aanzienlijke invloed uit op bepaalde delen van het grondgebied die theoretisch onder regeringscontrole staan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de mate van geweld, de omvang van willekeurig geweld en de impact van het conflict in Syrië per regio aanzienlijk verschillen. Wegens deze grote regionale verschillen moet er niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gelet op uw verklaringen over de plaats waar u vandaan komt in Syrië, is het in dit geval de veiligheidssituatie in de stad Salamiyah in de provincie Hama die onderzocht moet worden.

De provincie Hama ligt in het centrum van Syrië en wordt omringd door de provincies Latakia en Tartous in het westen, Idlib, Aleppo en Raqqa in het noorden en Homs in het zuiden. De provincie bestaat uit vijf districten (Hama, Masyaf, Mu'harraq, As-Suqaylabiyah en As-Salamiyah) en heeft meer dan 1.400.000 inwoners. De stad Hama wordt voornamelijk bevolkt door soennitische moslims, terwijl de bevolking van de rest van de provincie meer divers is en naast soennitische Arabieren ook alawitische, ismailitische en christelijke gemeenschappen omvat.

Tussen april 2019 en maart 2020 voerde het leger van het regime grootschalige militaire offensieven uit en heroverde het noordwestelijke deel van de provincie, met uitzondering van een dunne strook in de buurt van Idlib in het noordwesten, die wordt gecontroleerd door de Hay'at Tahrir al-Sham (HTS), en verzetshaarden van Islamitische Staat in de oostelijke regio's, aan de grenzen van de provincies Aleppo, Raqqa en Homs. Ondanks deze controle over het overgrote deel van het grondgebied zijn er nog steeds veelvuldige conflicten tussen het reguliere leger en gewapende oppositiegroepen, vooral met bombardementen door het Syrische en Russische leger. Islamitische Staat voert weliswaar opnieuw operaties uit in het oosten van de provincie, maar beschikt niet over voldoende middelen om de dorpen daar onder controle te krijgen.

Een aantal van de best getrainde eenheden van het Syrische leger zijn actief in de provincie, waaronder het vijfde Korps, de 25ste Divisie voor Speciale Operaties en de vierde Pantserdivisie. Russische troepen zijn ook aanwezig in de gebieden ten noorden en noordwesten van de stad Hama, tot aan de door de oppositie bezette gebieden aan de grens met de provincie Idlib. Iraanse of door Iran gesteunde troepen bevinden zich in het zuiden en oosten van de stad Hama en in het westen, in Masyaf.

Aan het begin van de periode van augustus 2022 tot juli 2023 werden de bombardementen door regeringstroepen en hun Russische bondgenoten op militaire en burgerdoelen in de gebieden ten noorden en westen van Hama opgevoerd, waarbij verschillende burgerslachtoffers vielen. De posities van het reguliere leger in het westen van Hama waren het doelwit van HTS en Jaysh al-Nasr. Islamitische Staat zet zijn activiteiten voort, waaronder meerdere hinderlagen tegen burgers en veiligheidstroepen. Tientallen burgers zijn gedood of gewond geraakt in landelijke en woestijngebieden in het oosten van de provincie. In deze periode werden ook verschillende mensen ontvoerd. Deze aanvallen werden gevolgd door massale bombardementen door regeringstroepen of Russische troepen op de bewegingen en posities van cellen van

Islamitische Staat. Israël voerde in de regio Masyaf ook luchtaanvallen uit op locaties en munitiedepots van Iraanse groepen maar ook op wetenschappelijke onderzoekscentra.

Volgens cijfers van het Armed Conflict Location and Event Data Project (ACLED) werden in de periode van 1 augustus 2022 tot 28 juli 2023 557 veiligheidsincidenten geregistreerd (gemiddeld 5 incidenten per week). De overgrote meerderheid hiervan waren “explosions/remote violence”, maar “battles” en, in mindere mate, “violence against civilians” werden ook gedocumenteerd. In de periode van 1 augustus tot 30 november 2023 werden 225 veiligheidsincidenten gerapporteerd (gemiddeld 13 incidenten per week). Veiligheidsincidenten werden gemeld in alle districten, hoewel de meeste zich voordeden in het district As-Suqaylabiyah, gevolgd door het district asSalamiyah. In de districten Muḥardah, Hama en Masyaf werden zeer weinig incidenten gemeld.

Tussen augustus 2022 en juli 2023 vielen er 76 burgerslachtoffers. Tussen augustus en november 2023 werden 14 burgerslachtoffers geregistreerd. Dit is een relatief klein aantal vergeleken met het totale aantal inwoners van de provincie, namelijk meer dan 1,4 miljoen (wat overeenkomt met zes burgerslachtoffers per 100.000 inwoners gedurende deze referentieperiode).

Een groot aantal ontheemden woont in de provincie Hama en er zijn nog steeds migratiebewegingen van intern ontheemden, zowel van als naar de provincie. Tegelijkertijd keert een aanzienlijk aantal intern ontheemden vrijwillig terug naar de provincie Hama.

Tijdens het conflict werd schade toegebracht aan de civiele infrastructuur van de provincie en liggen hele districten in puin. De provincie wordt ook op grote schaal getroffen door de aanwezigheid van mijnen en munitie die niet tot ontploffing werden gebracht, wat leidt tot incidenten waarbij burgers gewond raken of gedood worden.

De provincie Hama wordt in de EUAA Country Guidance van april 2024 een provincie genoemd waar het willekeurige geweld een hoog niveau bereikt en bijgevolg een lager niveau van “persoonlijke omstandigheden” vereist is om aan te tonen dat er een reëel risico op ernstige schade bestaat bij terugkeer. In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat hoewel de stad Salamiyah in de provincie Hama onderhevig is aan willekeurig geweld, niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat een burger die naar deze regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U hebt geen informatie verstrekt waaruit het tegendeel blijkt. In de stad Salamiyah in de provincie Hama bestaat er momenteel voor burgers dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg rijst de vraag of u zich kunt beroepen op persoonlijke omstandigheden die de ernst van de bedreiging voor u als gevolg van het willekeurige geweld in de stad Salamiyah in de provincie Hama, wat u betreft, dermate verhogen, dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon.

U bracht echter zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Syrië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Over de rechtspleging

Artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

In casu heeft de verzoekende partij twee ontvankelijke verzoekschriften ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing, met name het verzoekschrift gekend onder rolnummer 326 917 en ingediend op 7 november 2024 en het verzoekschrift gekend onder rolnummer 327 084 hetgeen ook werd ingediend op 7 november 2024.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 326 917.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer 327 084.

Met toepassing van artikel 39/68-2, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden de beroepen met rolnummer 326 917 en rolnummer 327 084 van rechtswege gevoegd.

2. Het verzoekschrift

2.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift de motivering die door de commissaris-generaal werd uiteengezet in de bestreden beslissing. Ze stelt daarbij dat ze in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. De verzoekende partij vraagt haar de vluchtelingenstatus te verlenen, subsidiair haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en uiterst subsidiair de bestreden beslissing te vernietigen teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 22 januari 2025 dient te verzoekende partij een eerste aanvullende nota in. Ze wil hierbij de volgende elementen ter kennis brengen:

- foto's met haar Griekse partner;
- Whatsapp communicatie met haar moeder;
- bewijs van stage bij IOM;
- loonfiche van huidige job bij een farmaceutisch bedrijf in Kortrijk.

De verzoekende partij voert aan dat ze niet het typisch profiel heeft van een Arabische vrouw. Ze heeft hogere studies gedaan, weigert een hoofddoek te dragen en behaalde in september 2022 haar master in de volksgezondheid. Ze liep een succesvolle stage bij de IOM. Ze werkt momenteel in een farmaceutisch bedrijf. Ze is op heden samen met een Griekse man waarmee ze ook een seksuele relatie heeft. Ze meent dat dit niet aanvaard wordt in haar cultuur. Haar moeder is haar vrije levensstijl te weten gekomen en is volledig gekeerd tegen haar. Uit de verschillende Whatsapp-berichten blijkt dat haar moeder haar voor slet uitmaakt, haar verwijt de familie te schande te hebben gebracht en haar beschuldigt de reputatie van de familie te hebben verwoest. Ze stelt dat haar oom die ook op de hoogte is van haar levensstijl al verschillende keren een bezoek bracht aan haar moeder en haar de huid vol schold, alles kapot sloeg en dreigde om de verzoekende partij te vermoorden als hij haar ooit nog tegenkomt. Ze meent dat haar levensstijl, haar ambities en haar huidige relatie het haar dan ook onmogelijk maken om thans terug te keren naar Syrië en er een menswaardig leven te leiden. Haar eigen familie heeft haar volledig afgestoten en dreigt haar te vermoorden omwille van wie zij is. Ze wil er ook verder op wijzen dat de huidige leiders in Syrië, HTS, een sterke Islamitische koers volgen. HTS wordt door zowel Europa als Amerika geclassificeerd als een terroristische organisatie. Hoewel zij mogelijk het regime van Al-Assad hebben afgezet, betekent dit niet dat zij een betere keuze zijn voor de bevolking. Groeperingen zoals HTS hebben banden met Al-Nusra en IS. Hun acties omvatten onder andere het zich richten op individuen op basis van hun identiteitsdocumenten, specifiek met betrekking tot hun plaats van herkomst of religieuze overtuiging. Als lid van een religieuze minderheidsgroep (Ismaëli) stelt ze een aanzienlijk risico te lopen onder hun regime aangezien soennitische extremisten Ismaëli vaak als ongelovigen beschouwen.

3.2. Tijdens de terechtzitting van 23 januari 2025 legt de verzoekende partij een tweede aanvullende nota neer. Ze voert aan dat de politieke en de veiligheidssituatie in Syrië drastisch veranderd zijn doordat het regime van Bashar Al Assad onlangs werd omvergeworpen door gewapende rebellengroepen. Met de val van dit regime op 8 december 2024 is de situatie veranderd en naar de toekomst toe uiterst onzeker. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht besloten op 9 december 2024 om de behandeling van de dossiers van verzoekers om internationale bescherming in Syrië tijdelijk op te schorten aangezien de landeninformatie over Syrië op heden niet meer actueel zou zijn. Dit wil volgens de verzoekende partij

zeggen dat de bestreden beslissing is gebaseerd op totaal voorbijgestreefde algemene landeninformatie. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze een beeld wil schetsen van de huidige veiligheidssituatie maar ook van de socio-economische situatie in Syrië. Ze voegt er verder aan toe dat Abu Mohammed Al-Golani wordt gezien als de nieuwe leider van Syrië. Hij is de leider van een groepering die door de meeste Europese landen als een terroristische organisatie wordt beschouwd. Hij is een soenniet. Het is volgens haar niet geweten hoe streng zijn beleid in Syrië zal zijn. De situatie van christenen en ismaëlieten en andere groepen riskeert dus bijzonder problematisch te worden. Ook het verblijf in Europa en de ermee gepaard gaande verwestering of gedragingen tegen de strenge moslimregels riskeren een negatieve impact te hebben. De reactie van Israël blijft verder ook een onbekende factor terwijl deze sinds de val van het regime van Assad de bombardementen serieus aan het opdrijven is.

De verzoekende partij is dan ook van mening dat de bestreden beslissing zou moeten worden ingetrokken door de commissaris-generaal. Op zijn minst dient de bestreden beslissing vernietigd te worden voor aanvullend onderzoek in het licht van de nieuwe situatie en gewijzigde omstandigheden in Syrië.

Voor het overige wil ze verwijzen naar de elementen die in het verzoekschrift uiteengezet worden en waaruit blijkt dat de commissaris-generaal de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag schendt. De commissaris-generaal heeft meerdere elementen van haar relaas niet afdoende bestudeerd, zonder een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM na te gaan, wat nochtans essentieel was om de vrees van de verzoekende partij ingeval van terugkeer op een correcte manier te kunnen evalueren. Dat deze elementen eveneens op afdoende wijze aantonen dat ze een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De veiligheid en de humanitaire situatie zijn zeer verontrustend in haar regio van herkomst zodat ze op zijn minst de subsidiaire bescherming van artikel 48/4, lid 2, c) moet krijgen.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn

verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Gelet op de aanvullende nota's van de verzoekende partij, de motieven van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing inmiddels volledig is achterhaald. De algemene situatie in Syrië is immers drastisch gewijzigd, gelet op de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS.

De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden. Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor haar autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechtenschendingen (EUAA “Country guidance: Syria”, april 2024, p. 24-25, e.v.).

In dit verband blijkt uit de consulteerbare weblink in de aanvullende nota van de verzoekende partij dat de commissaris-generaal op haar website meedeelt dat zij sinds 9 december 2024 de behandeling van dossiers van verzoekers afkomstig uit Syrië tijdelijk opschort *“in de context van de recente gebeurtenissen in Syrië”* en *“tot wanneer het CGVS over voldoende objectieve informatie beschikt om de veiligheidssituatie in Syrië en het risico op vervolging accuraat te kunnen beoordelen”*.

Ter terechtzitting brengt de verzoekende partij naar voor dat ze zeer kritisch was tegenover het vorige regime maar ze niet werd verplicht een hoofddoek te dragen. Ze stelt een liefdesrelatie te hebben met een Griekse man sinds augustus 2024 tegen de wil van haar familie in. Ze kan niet langer rekenen op de bescherming van haar familie. Ze wijst op haar Ismaëli-afkomst en haar kritisch intellectuele instelling. Ze werk ondertussen in een Belgisch farmaceutisch bedrijf. In Syrië werd haar moeder verplicht om bij haar oom te gaan wonen zodat deze een heel grote druk op haar kan uitoefenen zodat ze toch met haar neef zou trouwen. Haar neef en oom zijn op de hoogte van haar liefdesrelatie en ze stelt dat deze relatie niet binnen hun normen en waarden passen. Ze heeft elk contact met deze mensen afgesneden en ze is er van overtuigd een groot gevaar te lopen bij een terugkeer naar Syrië.

De verzoekende partij is afkomstig van de stad Salamiyah, een vooruitstrevende stad gelegen in de provincie Hama en is tevens ismaëliet. Ze is hoogopgeleid en ze heeft een relatie met Griekse man dewelke volgens haar verklaringen wordt afgekeurd door haar familie in Syrië.

Volgens de beschikbare landeninformatie vormen ismaëlieten een religieuze minderheid in Syrië en behoren zij tot een stroming binnen het sjiisme.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 45-55).

5.2. De commissaris-generaal was niet ter terechtzitting aanwezig en heeft ook geen aanvullende nota neergelegd, ondanks de mededeling op haar eigen website, en heeft aldus geen standpunt ingenomen met betrekking tot de elementen aangebracht door de verzoekende partij.

Hoewel het duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermingsverzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

5.3. Gelet op de beperkte landeninformatie die door de verzoekende partij zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië samen met haar individuele omstandigheden als ismaëliet, hoog opgeleide vrouw en vermeende problemen met haar familie in Syrië door haar relatie nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 3 oktober 2024 wordt vernietigd.

Artikel 4

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS